

Svajonų
ROMANAI

Istorinis

SENT KLERAI

TITULAI IR AISTRA ~ 4 ~

CAROLE MORTIMER

SKANDALINGA SANTUOKA

Knygute.lt

Carole Mortimer

SKANDALINGA SANTUOKA

Paskutinis tetralogijos
"*Sent Klerai. Titulai ir aistra*"
romanas

Versta iš: Carole Mortimer, Lady Arabella's
Scandalous Marriage, 2010
© Carole Mortimer, 2010

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visos teisės į šį kūrinį saugomos, įskaitant teisę
atkurti visą arba iš dalies bet kokia forma.
Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks
panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra
visiškai atsitiktinis.

© Ignė Norvaišaitė-Aleliūnienė, vertimas iš anglų
kalbos, 2016

© Ramona Balytė, knygos dizainas, 2015

© HQN, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2016

ISBN 978-609-03-0052-7

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2016

~1~

- Nekenčiu vestuvių! - nemandagiai sumurmėjo ledi Arabela Sent Kler šokdama valsą, šokį, vyresnių aukštuomenės atstovų vis dar laikomą nepadoriu, su partneriu, kuris užtikrintai sukiojo ją tarp maždaug dviejų šimtų į vestuves atvykusių svečių, šurmuliuojančių žvakių apšviestoje Sent Klerų namų Londone salėje.

- Ar dėl to, kad per pastaruosius metus tris kartus buvote tik jaunikio sesuo, o ne nuotaka? - paklausė Karlaino hercogas Darijus Vinteris.

Arabela staigiai pakėlė galvą, norėdama jam papriekaištauti už pašaipą, kurią išgirdo ciniškame, nuobodžiaujančiame balse. Tačiau jos dėmesį patraukė ir sulaikė griežtas, tobulai gražus šio vyro veidas - Arabela kadaise vienai brolienii jį pavadino angelišku. Arba velnišku...

Darijus Vinteris, šešiais septyniais coliais už ją aukštesnis, turėjo stilingus pusilgius aukso spalvos plaukus, žvilgančius žvakių šviesoje, ir sodriai mėlynas akis, kurias įrėmino ilgos auksinės blakstienos. Jo nosis ilga ir aristokratiš-

ka, skruostikauliai išsišovę, o virš ryžtingo kampuoto smakro čiaupėsi tobulai lygios lūpos.

Juodas švarkas ant baltų kaip sniegas marškinių veikiau pabrėžė nei paslėpė plačius pečius, raumeningą krūtinę ir tvirtą pilvą, o lieknus klubus ir šlaunis aptempė juodos kelnės.

Taip, Karlaino hercogas Darijus Vinteris – tikras elegancijos įsikūnijimas. Nuo tada, kai pernai debiutavo visuomenėje, Arabela dar nesutiko kito tokio patrauklaus vyro.

Vos prieš kelis mėnesius jis buvo lordas Darijus Vinteris, vyras, garsėjęs žygiais miegamuosiuose ir prie lošimo stalų. To pašėlusio nutrūktgalvio reputaciją tik sustiprino tai, kad prieš metus jis vedė turtingą paveldėtoją Sofiją Belling ir vos po mėnesio liko našliu, kai jo žmona per medžioklę nukrito nuo žirgo ir užsimušė.

Kaip ir reikėtų tikėtis, dauguma aukštuomenės, ypač piršliaujančios mamytės, Darijui Vinteriui atleido visas ankstesnes nuodėmes, kai jis, prieš septynis mėnesius mirus vyriausiajam broliui, paveldėjo Karlaino hercogo titulą.

Arabelą jo nuodėmingai graži išvaizda patraukė nuo pat tada, kai pirmąkart jį išvydo

prieš maždaug aštuoniolika mėnesių. Į šią trauką, nors juodu lankėsi ne viename visuomenės susibūrimo, Darijus Vinteris, deja, nė neketino atsakyti.

Šiuosyk Arabela paniekinamai parodė dantis.
- Esu tikra, kad savo žodžiais nenorėjote manęs įžeisti, jūsų malonybe.

Darijus žvelgė į gražų ledi Arabelos Sent Kler veidą. Kadangi ji turi tris vyresnius brolius – vienas jų Stauerbridžo hercogas Vanagas, – Darijus nutuokė, kad šią panelę artimieji beveik visą gyvenimą lepino.

Tačiau jos grožis stulbinantis – širdelės formos veidą įrėminanti kupeta medaus spalvos garbanų, lydyto šokolado spalvos akys, riesta nosytė, putlios geidulingos lūpos ir -smailus -ryžtingas smakras. Šviesi suknelė, kurią ji vilkėjo, atidengė pilnas krūtis, pabrėžė liekną liemenį ir apvalius klubus, o smulkias pėdas dengė šviesūs satino bateliai.

Taip, ledi Arabela Sent Kler – labai graži ir geidžiama panelė. Tačiau šią išdidžią jauną ir kol kas su niekuo nesusisaisčiusią Stauerbridžo hercogo seserį, kuriai prieš vienuolika metų mirę tėvai paliko nemažą turtą, pastaruosius dvejus metus mergino visi aukštuome-

nės viengungiai. Darijus, dar būdamas viso labo lordas Vinteris, pernai taip pat jai piršosi. Tą pasiūlymą ši užsispyrėlė kaipmat atmetė, niūriai prisiminė jis.

- Tikrai? - nusišaipė Darijus.

Ji primerkė rudas akis.

- Jūsų malonybe, man vos devyniolika, dar tikrai nesu senmergė!

Darijui visai patiko, kaip iš pykčio nukaito jos skruostai. Dėl to jos akys patamsėjo, putlios lūpos dar labiau paraudo. Jam toptelėjo, kad būtų labai malonu tas lūpas bučiuoti ir tyrinėti.

- Vis dėlto jūs aukštuomenėje debiutavote prieš dvejus metus, o žinių apie sužadėtuves kaip nėra, taip nėra.

Išraiškingos tamsios akys nepritariamai plykstelėjo.

- Vadinasi, jūs manote, kad visos jaunos damos yra paikos tuščiagalvės, o vienintelis jų tikslas gyvenime - pasičiuoti *tinkamą* vyrą?

Jis klausiamai kilstelėjo šviesius antakius.

- Sakydama *tinkamą* omenyje, kiek suprantu, turite turtingą ir tituluotą?

Ji įžūliai kilstelėjo smailų smakrą.

- Dabar apšviestieji tūkstantis aštuoni šimtai

septynioliktieji metai, jūsų malonybe, metas, kai ne kiekvienai moteriai reikia vyro, kuris įprasmintų jos būtį!

- Vadinasi, neketinate ištekėti? - apimtas smalsumo pasiteiravo jis.

- Taip, artimiausius kelerius metus, - jos balse buvo girdėti užsispyrimas.

- Gaila.

Ji suraukė antakius.

- Nesupratau?

Darijus truktelėjo plačiais pečiais.

- Devyniolikametės kūnas dar būna tvirtas ir sunokęs... - Jis nutilo, nes Arabela apstulbusi aiktelėjo ir pamėgino ištrūkti iš jo glėbio, bet Darijus ją sustabdė įtempdamas rankas ir tvirčiau pirštais suspausdamas pirštinėtą plaštaką.

Arabelos akys piktai sužibo, kai priversta toliau šokti ji pajuto, kaip jos kojos priglunda prie tvirtų Darijaus šlaunų.

- Tučtuojau mane paleiskite, pone!

Darijus įžūliai išsišiepė.

- Tiesiog noriu jums parodyti, ko netenkate atmesdama mintį apie santuoką, nors esate pakankamai jauna, kad ja pasimėgautumėte.

Arabela užaugo su trimis vyresniais broliais,

todėl apie vyro kūną ši tą išmanė. Tą akimirką ji pajuto, ko būtent netenka, nes tvirtos Darijaus Vinterio slėpsnos prigludo prie jos kūno. Ir pažadino geidulį...

Nuo tokio intymumo jai sulinko keliai. Krūtys po suknele paburko, delnai pirštinėse sudrėko, o skruostai liepsnote liepsnojo, ir ji susidrovėjusi apsidairė.

Laimė, brolio Sebastiano ir jo mylimosios Džuljetos vestuvėse buvo tiek daug svečių, kad niekas, nei broliai, nei brolienės, nei daugybė tetų, dėdžių ir pusbrolių, nepastebėjo, kaip intymiai Arabela glaudžiasi prie hercogo.

Kai ji vėl pažvelgė į jį, jos akys žibėjo.

– Juk moteriai nebūtina ištekėti, kad galėtų mėgautis tokiais... dalykais? – Ji įžūliai žvelgė į jį tikėdamasi, kad jis apstulbs.

Hercogas prisimerkė.

– Galbūt jūs jau tuo pasimėgavote? – paklausė jis.

Žinoma, ne. Nors ji nerado dėmesio verto vyro, jei vestuvių naktį į santuokinę lovą liptų neskaisti, kiltų didžiausias skandalas. Be to, trys sargūs broliai niekada to neleistų.

Vis dėlto jos vyriausiojo brolio Vanago bendraamžio pašaipos nepakenčiamos. Sulaukęs

trisdešimt vienu jis turėtų būti protingesnis!

- Galbūt... - mįslingai pakartojo ji.

Hercogo lūpose atsirado atšiauri šypsena.

- Kodėl man sunku tuo patikėti, ledi Arabela?

Ji pasipiktinusi staigiai įkvėpė.

- Vadiniate mane melage, jūsų malonybe?

- Man rodos, taip, - sumurmėjo Darijus.

Arabela Sent Kler tikrai aikštinga, žavėdamasis pripažino jis, toliau sukiodamas ją nuostabioje žvakių apšviestoje salėje. Ši užsispyrėlė nesupranta, kad šitaip flirtuodama su vyru, kurio pasiūlymą ištekėti pernai paniekinaimai atmetė, žaidžia su ugnimi.

Ji nenorėdama nusileisti išsitiesė, ir putlios šviesios krūtys šiltai prigludo prie Darijaus krūtinės.

- Aš nemeluoju, jūsų malonybe.

Virš tingių jausmingų mėlynų akių kilstelėjo antakiai.

- Įrodykite.

Išgirdusi raginimą ji išpūtė akis.

- Ką norėjote tuo pasakyti?

Darijui žvelgiant į ją primerktomis akimis rodėsi, kad juodu vieninteliai žmonės salėje. Ore

tvyrojo lūkestis, ir hercogas pastebėjo, kad Arabelos skruostai išblyško, o tose maištingose rudose akyse atsirado abejonė.

- Tiesiog raginu jus patvirtinti savo žodžius, Arabela, - tyliai pakartojo jis.

- Aš... Bet... Kaip man tai padaryti, jūsų malonybe?

Jis sutramdė šypseną.

- Tėra vienintelis būdas moteriai įrodyti, kad yra... patyrusi kūniškuose dalykuose, ar ne?

Arabela negalėdama patikėti spitrėjo į Darijų Vinterį. Nejaugi jis rimtai nori, kad ji?.. Ar tiki, kad ji?..

Taip, tikrai!

Arabela jo ketinimus perprato iš kilstelėto antakio. Sodriai mėlynų akių. Ciniško vypsniu tose tobulose lūpose.

Karlaino hercogas Darijus Vinteris atvirai kvietė ją su juo pasimėgauti kūniškais malonumais!

Arabelai suspurdėjo širdis vien pagalvojus, kaip šito vyro stiprus nuogas kūnas glaustųsi prie josios, kaip ji regėtų plačius pečius, galiną krūtinę ir pilvą, tvirtas šlaunis ir nuogą...

- Patikėkite, pone, nė negalvočiau suartėti su prastai pagarsėjusiu Darijumi Vinteriu, -

įžeidžiai iškošė Arabela.

Jis iš aukšto pažvelgė į ją.

- Tikrai? - šaltai paklausė.

Ji linktelėjo.

- Jūs tikrai esate palaidūnas, kaip žmonės ir šneka. Palaidūnas ir pašlemėkas. Vyras, kuris vedė iš išskaičiavimo ir praėjus vos mėnesiui įtartinai tapo našliu.

- Įtartinai? - Jo balsas buvo apgaulingai ir pavojingai tylus.

- Na, savo laimei, - atsainiai pasitaisė Arabela. - Juk galėjote pasilikti paveldėtojos pinigų ir su ja nevargti. Kitaip tariant, pone, su tokiu vyru jokia padori moteris, nei žmona, nei meilužė, neturėtų susidėti, nors tapęs Karlaino hercogu praturtėjote ir įgijote pagarbos!

Arabela akimirksniu suprato, kad įžeisdama šį vyrą padarė kvailystę, nes jo sodriai mėlynos akys pavojingai prisimerkė, o veidas sustingo iš nepasitenkinimo. Darijus nuožmiai sukando dantis ir ryžtingai sučiaupė lūpas. Tai perspėjo, kad jo pyktis šaltas ir gilus.

Arabela nugurkė seiles.

- Tikriausiai per daug prišnekėjau...

- Tik tikriausiai? - grėsliai iškošė Darijus.

Ji tikrai per daug prikaltėjo. Gerokai per

daug ir dar ne tam žmogui. Arabela neabejojo, kad tai hercogas ją išprovokavo. Tačiau žinojo, kad nederėjo jam pasiduoti. Ji matė griežtose mėlynose jo akyse spindintį atpildo pažadą...

- Man regis, verčiau eikime kur nors... nuošaliau, kad galėtume vienuoje pratęsti šį pokalbį, - suuzgė Darijus, tvirtai suėmė Arabelą už alkūnės ir patraukė iš šokių aikštelės, tempdamas ją per žmonių spūstį.

- Nevalia, kad mudu išvystų iš salės išeinančius drauge, - varžydamosi sušnypštė Arabela, vildamosi, kad bet kurią akimirką pasirodys kuris nors brolis ir paklaus, ką jie ketina daryti.

Darijus eidamas nė nestabtelėjo ir nukreipė į ją šaltas, negailestingas akis.

- Maniau, jog apšviestaisiais tūkstantis aštuoni šimtai septynioliktaisiais metais jums tokie dalykai nerūpi!

Arabela pajuto, kaip nukaito skruostai, kai jis jos pačios žodžius atsuko prieš ją.

- Patikėkite manimi, jūsų malonybe, man tai nė kiek nerūpi, bet mano broliai tikriausiai... nepasikuklintų išsakyti savo nuomonės.

Jis paniekinamai perkreipė lūpas.

- Sebastianas kartu su nuotaka prieš kelias

minutes dingo, Vanagas ir Lučianas, regis, taip pat nemato nieko kito, išskyrus savo žmonas.

Dar kartą paskubomis apsidairiusi salėje Arabela suprato, kad brolių tikrai nėra. Kaip visada! Nuo to laiko, kai ji pernai debiutavo visuomenėje, broliai gniuždė ją globėjišku elgesiu, o dabar, kai reikėjo jų įsikišimo, visi nežinia kur dingo kartu su savo žmonomis. Net teta Hamond, Arabelos palydovė šiuos dvejus metus, nematė, kaip ją išvesdina iš salės, nes stovėjo kitapus kambario įsitraukusi į pokalbį su keliais giminaičiais.

- Kaip sakiau, - patenkintas nutęsė Darijus, - manau, bus kur kas geriau, jei susirasime nuošalesnę vietą, kur galėtume tęsti šį... pokalbį.

Iš ryžtingo balso Arabela suprato, kad Karlaino hercogas mažiausiai galvoja apie pokalbį.

Darijus išėjo iš salės, tempdamas Arabelą per dar vieną erdviame vestibulyje plepančių ir besijuokiančių žmonių spūstį, tačiau ieškodamas kambario, kur su šia aštrialiežuve panele galėtų pabūti vienas, pastebėjo jos gražiose rudose akyse žybsintį žvilgsnį. Darijus žinojo - tose akyse, kuriose dabar blyksėjo pyktis, taip pat lengvai galėjo žibėti ir juokas....